

„Vi ste hram Božji“

(Bdijenje uoči Gospe od Anđela, 1. kolovoza 2012.)

Dok predsjedatelj ulazi i izlaže Presveti Oltarski Sakrament,
pjeva se pjesma **Oče, mi ti se klanjamo.**

Predsjedatelj:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!

Klanjamo ti se, Presveti Gospodine Isuse Kriste,
ovdje, u crkvi podignutoj na čast tvome sluzi Franji Asiškome,
kao što to čine brojni vjernici po svim crkvama diljem svijeta,
klanjamo ti se u zajedništvu sa zemaljskom i nebeskom Crkvom,
klanjamo ti se s tvojom majkom Marijom, Kraljicom anđela,
klanjamo ti se, blagoslivljamo te, hvalimo i slavimo
jer si svojim svetim križem sav svijet otkupio!

Gospodine, došli smo u ovaj tvoj hram, okupljeni oko tvoga oltara, pogleda
usmjerena tvome Presvetom Tijelu:

kao bolesnici liječniku, kao grešnici vrelu milosrđa,
kao slijepci sjaju vječnog svjetla, kao siromasi Gospodaru neba i zemlje!
Zato molimo tvoju neizmjernu dobrotu:
da izliječiš našu bolest, opereš nečistoću,
da prosvijetliš sljepoću, odjeneš golotinju, obogatiš siromaštvo.

Želimo večeras bdjeti u tvojoj prisutnosti, Kralju kraljeva i Gospodaru nad
gospodarima, želimo se klanjati tebi, Kriste, s tolikim poštovanjem i poniznošću,
tolikim skrušenjem i odanošću, tolikom čistoćom i vjerom, takvom odlukom i
nakanom kako je dobro za naše spasenje.

Želimo, Isuse, bdijući u tvojoj prisutnosti, primiti od tebe snagu koju samo ti možeš
dati čovjeku: snagu za bolji život, život po volji Očevoj, život pod vodstvom Duha
Svetoga.

Hvala ti, Gospodine, što si s nama i što nam daješ da te možemo gledati, slušati,
opipati i okusiti!

Večeras se izlažeš našem pogledu.

Daj, Gospodine, da te svojim očima blagujemo, da te pogledom punim vjere
primimo u svoje biće i tako se ispunimo tvojom božanskom snagom, tvojim mirom
i radošću!

Sada se, nakon kratke šutnje, pjeva psalam: **Gledajte u Gospodina.** Solist prvi
zapjeva pripjev koji se ponavlja dva puta između svake kitice.

Predsjedatelj:

Draga braćo i sestre, prije nekoliko godina u našoj je crkvi bila izložena replika križa iz crkve sv. Damjana, križa pred kojim se sveti Franjo često gorljivo molio. S tog je križa čuo riječi: „Franjo, idi obnovi moju kuću koja se ruši!“

Priprost i jednostavan, kakav je bio, ogledao se po crkvi sv. Damjana i uočio da ju je zbilja potrebno žurno obnoviti. Odmah se dao na posao i počeo s obnovom. To je dovelo do sukoba s ocem, koji ga je zato razbaštinio. No, Franjo zbog toga nije odustao od provedbe Božje riječi.

Čitač 1:

S očevim novcem obnova crkve sv. Damjana mogla se lako ostvariti. Ali, nakon što se skinuo gol pred Asižanima i Petru Bernardoneu predao odjeću, novaca više nije bilo. Dobiva li se materijal za obnovu besplatno? Problem za sve, ali ne i za Franju. S jednostavnošću koja zadivljuje Franjo je nadahnut Evandjeljem pošao Asizom prositi kamenje. Prolazio je ulicama grada uzvikujući: „Tko mi da jedan kamen, primit će nagradu od Gospodina! Tko mi da dva, dobit će dvostruku nagradu! Tko mi da tri, primit će tri nagrade!“ Uz to je i pjevao Bogu umilnim glasom koji je poznavao sav Asiz. Sigurno je bilo i podrugljivaca, ali je bilo i onih koji su prihvatili njegov poziv tako da je uspio nakupiti potrebno kamenje za obnovu ruševne crkve...

Nakon popravka crkve sv. Damjana, nastavio je svoje djelo obnavljajući druge zapuštene i ruševne crkve. Najprije je obnovio kapelicu sv. Petra blizu jedne od očevih njiva u dolini Asiza. Nakon toga obnovio je malu crkvu Marije Anđeoske u asiškom polju. Ta crkvice, Porcijunkula, bit će mjesto preokreta u Franjinom životu. Naime, Franjo ju je obnovio iz pobožnosti prema Djevici Mariji te je odlučio tu živjeti kao pustinjač. Na njegovu molbu dolazio bi jedan redovnik s brda Subasio slaviti sv. misu rano izjutra. Jednog jutra, na blagdan sv. Matije, pročitao je evanđeoski odlomak o poslanju apostola...

Čitač 2:

Iz Evandjelja po Luki:

Sazva dvanaestoricu i dade im moć i vlast nad svim zlodusima i da liječe bolesti. I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike.

I reče im: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni srebra! I da niste imali više od dvije haljine! U koju god kuću uđete, ondje ostanite pa odande dalje pođite. Gdje vas ne prime, iziđite iz toga grada i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih."

Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali evanđelje i liječili posvuda.

Čitač 1:

Na te se riječi trgnuo kao da mu glas s neba govori. Kad je misa bila gotova, zamolio je svećenika da mu protumači taj Isusov govor, a kako mu je smisao tih kratkih i odlučnih rečenica bivao jasniji, osjećao se sve više zahvaćen srećom. Tada je uskliknuo: „Ovo je ono što hoću, ovo je ono što tražim, ovo želim cijelim srcem izvršavati!“

Predsjedatelj:

Franjo je na temelju Evanđelja naviještenog u svetoj misi shvatio što je značio Božji poziv da obnavlja kuću koja se ruši. Bog ne želi da on obnavlja crkve - zgrade, nego da obnavlja Crkvu - zajednicu vjernika, ljude koji su živi hram Božji. I od tada je počeo propovijedati, potičući ljude na obraćenje, na obnovu života.

Čitač 1:

Od toga dana viđala se u Asizu čudna prikaza. Sad ovdje, sad ondje, sad na trgu, sad u ovoj ili onoj ulici, pokazala bi se prilika u sivoj seljačkoj haljini neobojane vune s kukuljicom na glavi i s konopom oko pojasa. Ta je prilika svakom prolazniku nazivala: Mir i dobro! A gdje bi zapazila veći skup ljudi, došla bi k njima, uspjela se bosim nogama na prve stepenice ili na obližnji kamen i počela propovijedati.

Ta neobična prilika bijaše sin Petra Bernardonea, koji je počeo svoje evanđeosko djelovanje. Govorio je vrlo jednostavno i priprosto, a kadgod bi stao govoriti, govorio bi o miru kao o najvećem ljudskom dobru: miru s Bogom, držeći njegove zapovijedi; miru s ljudima živeći pravedno; miru sa samim sobom imajući svjedočanstvo dobre savjesti.

Sada se pjeva pjesma: Radujte se, siromasi.

Predsjedatelj:

Ove se godine u našoj Domovini slavi veliki jubilej - 800 godina od dolaska sv. Franje na naše tlo. Naime, kad je Franjo 1212. htio otploviti u Svetu Zemlju, protivni vjetar bacio je lađu kojom je putovao na hrvatsku obalu.

Poslanje, koje mu je Gospodin povjerio s križa u crkvi sv. Damjana, Franjo je nastojao ispuniti do zadnjeg dana svoga života - obnavljati Crkvu koja se ruši.

Ne znamo je li Franjo ikoga susreo 1212. na hrvatskoj obali, ali mi, oko Gospodina okupljeni, uoči svetkovine Gospe od Anđela, sada i ovdje želimo čuti Franjine poticajne riječi, riječi obnove, riječi koje će nam ukazati na ono što je u našem životu srušeno i riječi koje će nas uputiti kako obnoviti svoj život u skladu s Božjom voljom.

Večeras ćemo slušati odlomke iz Franjinog Prvog pisma vjernicima. Uvjeren da su to riječi koje mu je Gospodin nadahnuo, Serafski otac na kraju toga pisma napisao:

Čitač 3:

Sve one do kojih dospije ovo pismo molimo u ljubavi koja je Bog da navedene miomirisne riječi Gospodina našega Isusa Krista dobrohotno prime s božanskom ljubavlju. Koji ne umiju čitati, neka ih često dadu čitati; neka ih zadrže kod sebe svetim djelovanjem do svršetka, jer su duh i život. A koji to ne budu činili, morat će dati račun na dan sudnji pred sudištem Gospodina našega Isusa Krista.

Predsjedatelj:

Ovo bdijenje slavit ćemo u dva dijela. U prvome ćemo na temelju odlomka drugog dijela Franjinog pisma - O onima koji ne čine pokoru - razmišljati o onome što nas čini ruševnima, što nas razara, uništava.

U drugome ćemo dijelu na temelju prvoga dijela pisma - O onima koji čine pokoru - razmišljati o onome što nas izgrađuje, obnavlja, usavršuje.

Franjo je obnovio crkvu Gospe od Anđela u asiškom polju, ali je obnavljao i Crkvu - zajednicu vjernika. Ovo bdijenje slavimo uoči svetkovine Gospe od Anđela. Neka nam ono bude prigoda za osobnu obnovu, ali i za obnovu čitave naše župne zajednice, čitave Imotske krajine.

Da bi ova molitva bila ugodna Gospodinu, a nama plodonosna, otvorimo se vodstvu Duha Svetoga.

Sada se pjeva pjesma: **Izlij Duha svoga.**

I. HRAM KOJI SE RUŠI...

Čitač 2:

Iz Prve poslanice Korinćanima:

Božja ste njiva, Božja građevina. Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavim temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist...

Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.

Predsjedatelj:

„Ako tko upropašćuje hram Božji“, kaže nam sv. Pavao. Kako se može dogoditi da hram Božji, hram kojem je sam Krist temelj, propadne?

Franjo je nakon riječi Raspetoga primijetio da je crkva sv. Damjana ruševna. No, Bog mu je s vremenom otvorio oči za drugu ruševinu, odnosno ruševine jer su kršćani, vjernici bili ruševine koje je trebalo hitno obnoviti. Pišući pismo vjernicima Franjo govori o onima koji ne čine pokoru i u tim riječima možemo vidjeti što su uzroci ruševnih kršćanskih života.

Čitač 3:

A svi oni koji nisu u pokori i koji ne primaju tijela ni krvi Gospodina našega Isusa Krista i koji čine zlo i grijeh, koji idu za opakom požudom i zlim željama svoga tijela i ne izvršuju što su obećali Gospodinu te na tjelesni način robuju svijetu, putenim željama te svjetovnim težnjama i brigama za ovaj život; zarobljeni od đavla čiji su sinovi i čine njegova djela. Slijepi su, jer ne vide pravo svjetlo, Gospodina našega Isusa Krista. Nemaju duhovne mudrosti, jer nemaju Sina Božjega, koji je mudrost Očeva.

Predsjedatelj:

Kako neka kuća postane ruševna? Nekoliko je mogućih uzroka. Ponajprije, kuća može postati takva ako nitko u njoj ne živi i „zub vremena“ učini svoje - kiša, sunce, vjetar tijekom vremena oštete tu građevinu te ona postane ruševinom.

Nadalje, može se dogoditi da netko izvana - neprijatelj - ruši kuću. Na koncu, kuću može rušiti sam vlasnik.

Nije li tako i s duhovnim životom, odnosno s nama kao Božjom građevinom?

Franjo najprije ističe zapuštenost građevine: čovjek ne moli, ne slavi sakramente, ne čini pokoru - to je zapušten duhovni život. Ako čovjek tako živi, onda se on duhovno urušava. Nema vjere ni ljubavi prema Bogu bez molitve, pokore i sakramenata!

Zatim Serafski otac navodi vanjske neprijatelje, a to su svijet i đavao. Po svjetovnim težnjama i brigama za ovaj svijet čovjek se može lako udaljiti od Boga, zanemariti Boga, što je tako zorno opisano u povijesti Izabranog naroda. A zavodnik vreba na čovjeka sa svojim zamkama na svakom koraku života. Pokušao je i Isusa odvratiti od puta vršenja volja Očeve, pokušava i svakoga njegovog učenika odvratiti od puta Učiteljeva. I tako se čovjek, zaveden, urušava pod naletima neprijatelja.

Na koncu, sam čovjek može ići za opakom požudom i zlim željama svoga tijela te ne izvršavati ono što je obećao Gospodinu. Čovjek je, na kraju, sam sebi najveći neprijatelj. Može se lako dogoditi da se čovjek u sebi uzoholi i uzvisi te odbaci Boga, a sebe postavi na mjesto Božje. Ako Bog nije temelj, građevina lako tone i gubi se u ponoru zla.

Ostanimo, braćo i sestre, u šutnji, promišljajući svoj život. Preispitajmo sebe kao Božju građevinu: možemo li se prepoznati u Franjinim riječima? Ima li mlakosti u našem duhovnom životu? Kakvi su nam molitva, pokora, sakramenti? Prepoznavamo li zamke svijeta i Zloga? Ili ih prihvaćamo kao normalno, kao napredno, kao pravi život, premda je sve to samo laž? Ima li u nama oholosti da smatramo sebe najvažnijim, mjerilom svega, gospodarima kojima sve treba služiti?

Pred Gospodinom Isusom, pred njegovom očima vidljivom ljubavlju u euharistijskom kruhu iskreno preispitajmo svoje savjesti.

Svi ostaju u šutnji nekoliko minuta (3-5 min), a zatim se pjeva pjesma: Da te samo dotaknem.

Predsjedatelj:

Potaknuti riječima ove pjesme kleknimo i pokajmo se što smo hram Božji rušili i dopustili da se ruši. Čitač će naglas čitati kajanje, a mi ćemo ga pratiti u tišini i pjesmom potvrditi svoje kajanje.

(Tko može klečati, neka klekne, a tko ne može, neka stoji na nogama.)

Čitač 1:

Kajem se, Gospodine, od svega srca svoga, zato što svojim grijesima uvrijedih tebe i tvoju beskrajnu ljubav!

Kajem se zato što mi je često molitva bila na zadnjem mjestu u životu, zato što sam je izostavljao, zato što sam bio nesabran, zato što sam bio sebičan u molitvi, zato što sam odustajao ako moje prošnje nisu bile uslišane...

Kajem se, Bože moj, zato što nisam slavio sakramente s vjerom i sabrano, zato što nisam redovito sudjelovao na svetoj misi niti se redovito ispovijedao, zato što se nisam pripremao za slavlje sakramenata, zato što ti nisam zahvaljivao, zato što se nisam trudio oko svoga obraćenja nakon ispovijedi...

Kajem se, Bože moj, najveće dobro moje, zato što nisam vršio pokoru, što nisam postio, zato što sam izmišljao opravdanja za svoje grijehе, zato što nisam prihvaćao poticaje tvoga Duha...

Nakon kratke šutnje pjeva se 1. kitica pjesme: Ja se kajem.

Čitač 1:

Kajem se, Gospodine, zato što sam prihvaćao pravila što ih svijet nameće, a tvoje zapovijedi gazio; zato što sam razmišljao, govorio i djelovao kako to većina čini, ne vodeći računa da je to suprotno tvojoj volji; zato što sam tjeskobno brinuo za svoj život i materijalna dobra, a tebe isključio iz svojih briga i tvoje Kraljevstvo zanemario; zato što sam se iz obzira prema drugima stidio tebe, tvoga križa, vjere; zato što mi je bilo važnije što drugi misle o meni, nego što ti vidiš u meni; zato što nisam dizao svoj glas protiv psovke, nepravde, nemoralnih zakona; zato što sam bio u svijetu i od svijeta, a ne tvoj...

Kajem se, Bože moj, zato što sam olako pristajao na zavоđenja Zloga, a odbacivao tvoja nadahnuća; zato što sam u svome govoru druge osobe i stvari predavao Zlome i tako proklinjao, a ne blagoslivljao; zato što ti se nisam molio da mi otkriješ zamke Zloga; zato što sam svojim zlim govorom i djelovanjem širio đavlovo, a ne tvoje Kraljevstvo...

Nakon kratke šutnje pjeva se 2. kitica pjesme: Ja se kajem.

Čitač 1:

Kajem se, Gospodine, zato što sam bio ohol i uzdizao se iznad tebe i svojih bližnjih i želio da sve bude po mojoj volji; zato što ti nisam zahvaljivao za sva tvoja dobročinstva; zato što sam osuđivao druge ljude smatrajući se boljim od njih; zato što sam zavidio svojim bližnjima, što sam ih ogovarao i klevetao; zato što sam dopustio da me vode moje požude i strasti, a ne tvoj Duh; zato što mi je bila najvažnija moja karijera i moj ugled i moj materijalni probitak; zato što sam bio neumjeren u kupovanju, u hrani i piću; zato što sam više ljubio sebe, nego tebe...

Svi ostanu u kratkoj šutnji.

Predsjedatelj:

Tebi smo, Gospodine, očitovali svoje rane i otkrili ono čega se stidimo. Znamo, mnogi su i teški naši grijesi. Uzdamo se u tvoje milosrđe kojemu nema mjere. Pogledaj nas svojim milosrdnim očima, Bože naš, i smiluj se nama, punim nevolja i grijehа.

A sada ustanimo i pjevajući zamolimo Gospodina da našа srca ispuni svojom ljubavlju, da nam dađe da ga ljubimo više nego same sebe.

Sada se pjeva 3. kitica pjesme: Ja se kajem.

II. OBNOVLJENI HRAM

Čitač 2:

Iz Poslanice Efežanima:

Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji некоć bijaste daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj. Doista, on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnica, neprijateljstvo razori u svome tijelu. Zakon zapovijedi s propisima obeskrjepi da u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog čovjeka te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom po križu, ubivši u sebi neprijateljstvo. I dođe te navijesti mir vama daleko i mir onima blizu, jer po njemu jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu. Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. U njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet u Gospodinu. U Njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu.

Predsjedatelj:

Rasti kao hram Božji zahtjevan je zadatak, ali nas Bog ne ostavlja same, da samo svojim skromnim silama to ostvarimo. Naprotiv, obilato nam nudi svoju pomoć.

Franjo je uvijek priznavao da je sve dobro u njegovu životu Božje djelo. Tako je u životu svih ljudi: suradnja s Božjom milošću dovodi do života ispunjenog dobrom. Zato u Pismu vjernicima najprije govori o onima koji čine pokoru.

Čitač 3:

Svi koji ljube Gospodina iz svega srca, iz sve duše, iz svega uma i iz sve snage i ljube svoje bližnje kao sami sebe i mrze svoja tjelesa s njihovim nedostacima i grijesima te primaju tijelo i krv Gospodina našega Isusa Krista, i koji donose plodove dostojne pokore: O kako li su blaženi i blagoslovljeni oni i one dok to čine i u tome ustraju, jer će na njima počinuti duh Gospodnji i k njemu će doći i kod njega se nastaniti i oni su sinovi nebeskoga Oca te su zaručnici, braća i majke Gospodina našega Isusa Krista. Zaručnici smo kad se vjerna duša po Duhu Svetom sjedinjuje s Gospodinom našim Isusom Kristom. Braća smo mu kad vršimo volju Oca koji je na nebesima. Majke smo kad ga nosimo u svom srcu i tijelu po božanskoj ljubavi i po čistoj i iskrenoj savjesti: rađamo ga po svetom djelovanju koje treba da drugima svijetli dobrim primjerom.

Predsjedatelj:

Jasno nam je iz onoga što ruši naš život da su stvarnosti koje nas izgrađuju molitva, sakramenti, pokora, odupiranje navalama tijela, svijeta i Zloga, a pristajanje uz

Boga i njegovu svetu volju. Time postajemo i ostajemo pravi hram Božji, svet, neokaljan, čvrst.

Franjo ističe da se Presveto Trojstvo slavi u onima koji čine pokoru, odnosno koji žive pravim duhovnim životom. Tu se ostvaruje blaženstvo, odnosno sreća za kojom čovjek čezne.

„Materijal“ kojim gradimo sebe kao hram Božji u prvom je redu molitva. Svaki trenutak proveden s Bogom veliko je bogatstvo za naš život. Započeti dan ujutro s Bogom, obavljati zajedno s njim svoje svakodnevne obaveze, zaključiti dan s Gospodinom prije noćnog poćinka - tako se život gradi na pravom temelju.

Slavlje sakramenata - to je vrhunac vjere i ljubavi. Ne postoji veće ćudo od euharistije, nema hranjivije hrane od Kruha koji je s neba sišao, nema radosnijeg događaja od Jaganjćeve gozbe. Isto tako u sakramentu ispovijedi obnavljamo svoj kršćanski život, ozdravljamo od smrtne bolesti grijeha, dobivamo novu priliku za svet život. Pokorom pak kroćimo putem obraćenja, putem života s Bogom.

O kako li su blaženi i blagoslovljeni oni i one koji to čine i u tome ustraju, kaže nam Franjo.

Iz tog snažnog odnosa s Bogom rast će naša snaga i spremnost da kažemo Ne grijehu, svijetu i Zlome, a Da Bogu i njegovoj volji. I zapamtimo: samo se dobrom gradi i izgrađuje hram Božji. Dobra djela, dobre rijeći, dobre misli - one se ugrađuju u nebeski Jeruzalem, u vjećno prebivalište s Bogom.

Sada se pjeva pjesma: Milosti je ćas.

Predsjedatelj:

A sada kleknimo i s vjerom pred Bogom donesimo dobre odluke, odluke po kojima ćemo izgrađivati sebe kao hram Božji.

Ućinit ćemo to prema Deset zapovijedi opuštenog mira blaženog pape Ivana XXIII. To su bile njegove odluke za svaki dan. Slušajući ih, nastojmo ih ućiniti svojim odlukama za dobar, blažen život.

(Tko moće klećati, neka klekne, a tko ne moće, neka stoji na nogama.)

Ćitać 1:

1. Samo danas trudit ću se da proživim dan ne želeći riješiti problem svoga života odjednom.
2. Samo danas pazit ću najvećom pomnjom na svoje nastupe: otmjen u vladanju, nikoga neću kritizirati, neću druge ispravljati i popravljati... samo sebe sama.
3. Samo danas bit ću sretan, jer sam siguran da sam stvoren za sreću... ne samo na drugom svijetu, nego i na ovom.
4. Samo danas prilagodit ću se okolnostima, ne zahtijevajući da se one prilagode mojim željama.

5. Samo danas posvetit ću pet minuta svoga vremena dobrom čitanju; kao što je hrana nužna za život tijela, tako je dobro štivo nužno za život duše.
6. Samo danas učinit ću dobro djelo, a da to nikome ne kažem.
7. Samo danas učinit ću nešto što inače ne činim rado; ako u mislima osjetim da sam povrijeđen, truditi ću se da to nitko ne primijeti.
8. Samo danas načiniti ću točan raspored. Možda ga se neću točno držati, ali ću ga napraviti. Izbjegavat ću dva zla: napetu žurbu i neodlučnost.
9. Samo danas čvrsto ću vjerovati – čak i ako bi okolnosti pokazale suprotno – da se dobrotiva Božja providnost brine za mene kao da nikoga drugog nema na svijetu.
10. Samo danas neću strahovati. Naročito se neću bojati radovati svemu što je lijepo i vjerovati u dobro. Dano mi je da 12 sati činim dobro; mogla bi me obeshrabriti misao da to moram činiti cijeli život.

Predsjedatelj:

A sada, braćo i sestre, ostanimo u šutnji i neka svatko za sebe donese dobre odluke za svoj život. Donesimo odluke po kojima ćemo se izgrađivati u dobre ljude, u dobre vjernike, u dobre učenike i nasljedovatelje Isusa Krista.

Svi ostaju u molitvenoj šutnji (3-5 min). Nakon šutnje pjeva se pjesma: U Bogu mom.

BLAGOSLOV

Čitač 2:

Iz Evandjelja po Mateju:

„Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima. Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?' Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznao! Nosite se od mene, vi bezakonici!'

Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni.

Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika.“

Predsjedatelj:

Gospodine Isuse Kriste, večeras smo slušali slugu tvoga Franju, odnosno riječi koje si nam po njemu uputio. Razmišljali smo o svom životu, o onome što nas razara i onome što nas izgrađuje, kajali smo se za svoje slabosti i donijeli pred tobom dobre odluke.

Svjesni smo, Isuse, da smo slabi ljudi. Zato te molimo za tvoju pomoć, za tvoj blagoslov.

Želimo biti mudri ljudi koji grade na stijeni Božje riječi! Želimo biti tvoji pravi učenici koji slušaju, shvaćaju i djeluju tvoju riječ!

Mnoge su oluje na moru života, mnoge su kiše, vjetrovi i bujice koji navaljuju na nas, tvoju građevinu. Ti nas zaštititi od svakog zla: zaštititi nas od nas samih: od naše mlakosti, nemara, oholosti...; zaštititi nas od svijeta i Zloga!

Isuse, tvoji smo i tvoji želimo ostati!

Blagoslovi nas i posveti nas!

Sjeti se nas, svojih slabih i grešnih slugu, koje si krvlju svojom otkupio. Kajemo se još jednom za sve svoje grijehе. Želimo popraviti učinjeno zlo. Zato skini s nas svu zloću i sve grijehе, očisti i izliječi nam duh, dušu i tijelo da živimo dostojno tebe, tvoga Oca i Duha Svetoga.

Svi kratko mole u šutnji, a zatim predsjedatelj nastavi:

Predsjedatelj:

R. Kruh s neba dao si njima.

O. Koji svaku slast u sebi ima.

Pomolimo se. Bože koji si nam u divnom Sakramentu ostavio spomen muke svoje, daj nam tako častiti sveta otajstva Tijela i Krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega.

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen!

Slijedi blagoslov s Presvetim Sakramentom.

Nakon blagoslova predsjedatelj moli pohvale Božjem imenu.

Predsjedatelj:

Blagoslovljen budi Bog.

Blagoslovljeno njegovo sveto ime.

Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek.

Blagoslovljeno Ime Isusovo.

Blagoslovljeno presveto Srce Isusovo.

Blagoslovljena predragocjena Krv Isusova.

Blagoslovljen Isus u presvetom Oltarskom Sakramentu.

Blagoslovljen Duh Sveti Utješitelj.

Blagoslovljena velika Bogorodica, presveta Djevica Marija.

Blagoslovljeno sveto i bezgrešno njezino začće.

Blagoslovljeno njezino slavno uznesenje.

Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke.

Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti Zaručnik.

Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svetima. Amen.

Dok predsjedatelj pohranjuje Presveti Sakrament, pjeva se pjesma **Bog te ljubi.**

Fra Kristian Stipanović